

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar
om ändring av lagen om depositionsbankernas verksamhet, affärs-
bankslagen och lagen om beskattning av inkomst av närings-
verksamhet**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna propositions föreslås att stadgandena om depositionsbankernas primära egna kapital kompletteras så, att till en depositionsbanks primära egna kapital också skall hänföras en sådan kapitalinvestering utan säkerhet som gjorts på av bankinspektionen godkända villkor, som investeraren inte kan kräva att skall återbetalas och för vilken ränta endast kan betalas av bankens utdelningsbara vinstmedel. En sådan kapitalinvestering skall hänföras till bankens bokföringsmässiga egna kapital och skall kunna användas för att täcka bankens förluster efter att det fria egna kapitalet och reservfonden har använts.

I propositionen föreslås vidare att den i 16 § 1 mom. affärsbankslagen stadgade begränsningen av rätten att rösta på en affärsbanks bolagsstämma med mera än en tjugonedel av

det på stämman företrädde röstetalet upphävs. Det föreslås också att lagen ändras så att den i 12 kap. 4 § lagen om aktiebolag avsedda rätten för en minoritetsaktieägare att kräva dividendutdelning inte skall gälla affärsbanker.

I propositionen föreslås dessutom att lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet skall ändras så, att ränta som har betalats på en kapitalinvestering till staten eller statens säkerhetsfond skall vara en avdragbar utgift vid beskattningen av depositionsbanken.

Syftet med propositionen är att göra det möjligt att ge offentligt kapitalstöd till depositionsbankerna för att trygga deras kreditgivningskapacitet och soliditet. Lagarna avses träda i kraft så snart de har antagits och blivit stadfästa, dock senast den 1 november 1992.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget

1.1. Bankernas ekonomiska läge

Bankernas ekonomiska läge har under 1992 försämrats ytterligare, och det har blivit ännu svårare att upprätthålla den soliditet hos bankerna om vilken stadgas i lagen om depositionsbankernas verksamhet (1268/90). Bl.a. kommer kreditförlusterna och det svaga räntebidraget, som beror av s.k. oreglerade krediter, att anstränga bankernas ekonomiska ställning också under de närmaste åren. Därför måste bankernas eget kapital ökas kännbart för att banksystemets soliditet och kreditgivningskapacitet skall kunna bevaras. I regeringens

proposition till riksdagen med förslag till lag om statens säkerhetsfond och vissa lagar som har samband med den (RP 32/92 rd.) och i regeringens proposition till första tilläggsbudgeten för 1992 redogörs närmare för bankernas ekonomiska ställning och dess orsaker samt behovet av att stöda banksystemet genom åtgärder från samhällets sida.

1.2. Gällande lagstiftning

I 24 § lagen om depositionsbankernas verksamhet stadgas om de poster som hänförs till en depositionsbanks primära egna kapital. Då soliditeten beräknas kan enligt Europeiska ge-

menskapernas (EG) direktivbestämmelser om kreditinstitut och Internationella regleringsbankens (BIS) rekommendationer till en depositionsbanks primära egna kapital i regel endast hänföras sådana poster av det egna kapitalet som enligt nationell lagstiftning är bokföringsmässigt eget kapital och som får användas för täckande av fastställda förluster under den tid banken varit verksam. Enligt lagen om aktiebolag (734/78), andelsbankslagen (1271/90) och sparbankslagen (1270/90) kan till en affärsbanks, en andelsbanks och en sparbanks bunda egna kapital endast hänföras aktie-, andels- eller grundkapital, tilläggsandelskapital, placeringsandelskapital eller grundfond, reservfond och uppskrivningsfond. Annat eget kapital är fritt eget kapital.

Att förstärka depositionsbankernas soliditet genom att öka det primära egna kapitalet är inom ramen för den gällande lagstiftningen möjligt endast på de villkor som gäller för aktiekapital och därmed jämförbart kapital. Under de nuvarande ekonomiska förhållandena finns det mycket små möjligheter för depositionsbankerna att anskaffa eget kapital på sådana villkor.

2. Propositionens betydelse

2.1. Mål

Riksdagen har under moment 28.87.88 (Kapitalplaceringar i depositionsbanker) i den första tilläggsbudgeten för 1992 beviljat ett reservationsanslag om 8 000 000 000 mk för kapitalplaceringar utan säkerhet i depositionsbankerna genom kapitalbevis med företrädesrätt, vilka inräknas i bankens eget kapital vid beräkningen av dess soliditet. En ändamålsenlig användning av anslaget förutsätter att statens investering kan ske på villkor som för bankerna är företagsekonomiskt motiverade och att staten på motsvarande sätt kan teckna kapitalbevis utan att utsätta sig för oskäligen risker.

I lagen den 30 april 1992 om statens säkerhetsfond (379/92) stadgas om rätt för statens säkerhetsfond att ge depositionsbankerna direkt finansieringsstöd, om det är nödvändigt för att trygga bankernas verksamhet och stabiliteten i finansmarknaden. Också för att målen i 1 § lagen om statens säkerhetsfond skall kunna uppnås är det nödvändigt att

utveckla formerna för stöd till bankerna på ett sådant sätt att de blir så ändamålsenliga som möjligt och tryggar statens ekonomiska intressen. Statens säkerhetsfond har fattat ett beslut om beviljande av 5 000 000 000 mk i kapitalstöd till Sparbanken i Finland i form av en sådan kapitalinvestering som avses i detta förslag på villkor att ställningen för sådana kapitalinvesteringar ordnas i tillräcklig grad genom lagstiftning.

Avsikten är att det genom förslaget skall bli möjligt att ge offentligt kapitalstöd till depositionsbanker på ett ekonomiskt ändamålsenligt sätt som beaktar EG:s direktivbestämmelser om bankernas soliditet och Internationella regleringsbankens rekommendationer. Målet med propositionen är att bidra till att säkra att bankernas kreditgivningskapacitet och soliditet bevaras i det nuvarande ekonomiska läget, i vilket en ökning av det egna kapitalet på traditionellt sätt inte är möjlig.

2.2. Medel

Enligt förslaget hänförs till en depositionsbanks egna kapital, utöver vad som stadgas i lagstiftningen om depositionsbanker, en kapitalinvestering utan säkerhet som ger bättre företrädesrätt än bankens skulder och som innan banken upplöses får återbetalas endast med bankinspektionens tillstånd. Kapitalinvesteringen skall inte kunna sägas upp av investeraren. Banken skall kunna återbetala investeringen endast i det fall att depositionsbanken och dess koncern efter återbetalningen uppfyller de lagstadgade soliditetskraven. Dessutom skall tillstånd av bankinspektionen krävas för återbetalningen.

Beloppet av den ränta som betalas på investeringen skall för varje räkenskapsperiod begränsas till beloppet av de utdelningsbara vinstmedel som bokslutet uppvisar, och rätten till ränta skall vara primär jämfört med dividend och annan användning av vinstmedel. Investerarens rätt till ränta överförs inte till följande räkenskapsperiod, om ränta under någon räkenskapsperiod inte kan betalas. För att det i alla lägen skall vara möjligt att betala ränta på en kapitalinvestering före dividend, föreslås att affärsbankslagen skall ändras så, att det stadgande i lagen om aktiebolag som gäller en minoritets ovillkorliga rätt till dividend inte skall gälla affärsbanker.

För att en kapitalinvestering inte skall vara

förenad med oskäligen risker för investerarens del och för att ägarnas deltagande i täckande av förluster inte skall begränsas på investerarens bekostnad, skall investeringen få användas för täckande av bankens förluster först sedan det fria egna kapitalet och reservfonden har använts och endast om banken samtidigt i samma mån nedsätter sitt aktiekapital eller därmed jämförbart kapital.

En kapitalinvestering skall vid beräkningen av soliditeten hänföras till bankens primära egna kapital. De föreslagna stadgandena gör det möjligt att skaffa primärt eget kapital på ett sätt som följer EG:s direktivbestämmelser och Internationella regleringsbankens rekommendationer. Kapitalinvesteringen skall i bankens bokföring hänföras till det bundna egna kapitalet.

Bankinspektionen skall meddela närmare föreskrifter om de villkor som en kapitalinvestering skall uppfylla för att den skall kunna antecknas i bankens bokföring som eget kapital och vid beräkning av soliditeten godkännas som primärt eget kapital.

Betydande kapitalinvesteringar i banker förutsätter att investeraren har rätt att om han så vill ändra kapitalinvesteringen till sådant aktiekapital eller motsvarande kapital som medför möjlighet att delta i beslutsfattandet i bankens beslutande organ. För att garantera detta föreslås att på kapitalinvesteringar i tillämpliga delar skall kunna tillämpas vad som i lagen om aktiebolag, lagen om andelslag och sparbankslagen stadgas om konvertibla skuldebrevslån.

För att trygga statens bestämmanderätt i banker i vilka staten eller statens säkerhetsfond har gjort betydande kapitalinvesteringar, föreslås dessutom att affärsbankslagen ändras så, att lagens begränsning av rätten att rösta vid en affärsbanks bolagsstämma med mera än en tjugondedel av det på stämman företrädde röstetalet upphävs. Avsikten med rösträttsbegränsningen är att förhindra en alltför stor koncentration av rösträtten. På grund av avtalet om det Europeiska ekonomiska samarbetsorganet är avsikten att ändra kreditinstitutslagstiftningen från ingången av 1993 så att i lagen intas stadganden om s.k. ägarkontroll. Enligt dem gäller att då en fysisk eller juridisk person har för avsikt att direkt eller indirekt skaffa en andel i ett kreditinstitut vilken är minst 10 % av kreditinstitutets aktie- eller andelskapital, medför minst 10 % av rösträtten eller annars rätt att använda därmed jämför-

bart inflytande i förvaltningen, skall bankinspektionen på förhand underrättas om avsikten. Motsvarande anmälan skall göras om den som äger en andel ämnar utöka sitt innehav så att det når eller överskrider nämnda gränser. Bankinspektionen kan under vissa förutsättningar motsätta sig förvärvet och förbjuda att den rösträtt som ansluter sig till innehavet av andelen används, om förvärvet har gjorts trots ämbetsverkets motstånd. Även med beaktande av de nya ägarkontrollstadgandena kan det inte längre anses motiverat att ha kvar rösträttsbegränsningen i lagen.

För att det skall vara företagsekonomiskt lönsamt för depositionsbankerna att ta emot en kapitalinvestering, skall det stadgas att räntan till investeraren skall vara avdragbar vid beskattningen.

3. Ekonomiska verkningar

3.1. Verknningar på statsekonomin

En sådan kapitalinvestering som avses i propositionen skall kunna göras på villkor som är mera förmånliga för staten än understöd med resultatverkan eller aktieinvesteringar eller därmed jämförbara investeringar. Eftersom bankerna i varje fall måste få offentligt kapitalstöd, är det att vänta att propositionen medför inbesparingar i statsekonomin jämfört med om man vore tvungen att ge stödet i annan form. Dessa inbesparingar minskas å andra sidan i någon mån av att statens skatteinkomster minskar till följd av att den ränta på investeringen som skall betalas till staten av de utdelningsbara vinstmedlen minskar bankens beskattningsbara inkomst.

3.2. Verknningar för bankerna

Propositionen förbättrar i betydande grad bankernas möjligheter att bevara sin lagstadgade soliditet och öka sin kreditgivning. Propositionen gör det möjligt att använda det anslag om 8 000 000 000 mk som reserverats i den första tilläggsbudgeten för 1992 för att öka bankernas kreditgivning med åtminstone 100 mrd. mk utan att bankernas soliditetsförhållande försvagas. Propositionen gör det dessutom möjligt att verkställa statens säkerhetsfonds beslut om stöd till sparbankerna.

4. Organisatoriska verkningar

Propositionen har inga väsentliga organisatoriska verkningar.

5. Beredning

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Lag om ändring av lagen om depositionsbankernas verksamhet

24 a §. Enligt stadgandet skall till en depositionsbanks primära egna kapital utöver vad som stadgas i 24 § hänföras en kapitalinvestering som uppfyller villkoren i 1 mom.

En bank eller ett företag som hör till bankens koncern får inte ställa säkerhet för återbetalning av en investering eller ränta. Däremot finns inga hinder för att en utomstående part ger investeraren garanti eller ställer annan säkerhet på emittentens vägnar. Till garanti eller annan säkerhet får härvid emellertid inte höras regressrätt, motsäkerhet, skyldighet att betala garantiprovision eller någon annan motsvarande prestationsskyldighet för banken gentemot den som ställer säkerheten.

Investeraren har enligt 1 mom. 1 punkten inte rätt att säga upp kapitalinvesteringen eller annars kräva att den återbetalas så länge banken fortsätter sin verksamhet. Banken kan enligt 2 punkten återbetala kapitalinvesteringen innan banken upplöses eller går i konkurs endast med bankinspektionens tillstånd. En förutsättning för att tillstånd skall beviljas är att återbetalningen inte leder till att bankens eller dess koncerns soliditet sjunker under den gräns som anges i lagen. Bankinspektionen kan låta bli att bevilja tillståndet inte bara då återbetalningen omedelbart skulle leda till att den stadgade soliditetsgränsen underskrids, utan också då det på sannolika grunder kan antas att återbetalningen senare äventyrar bevarandet av bankens eller dess koncerns soliditet eller då banken inte annars på grund av återbetalningen skulle ha kvar tillräckligt mycket eget kapital.

På investeringen får enligt 1 mom. 3 punkten betalas ränta endast inom ramen för bankens eller dess koncerns utdelningsbara vinstmedel.

Ränta kan alltså inte betalas till den del stadganden i lag eller bestämmelser i bankens bolagsordning eller stadgar begränsar vinstutdelningen eller sådan användning av vinstmedel som avses i 40 § sparbankslagen. Räntan kan betalas till innehavaren av ett kapitalbevis först sedan bokslutet har fastställts.

Om banken upplöses eller går i konkurs har investeringen och obetald ränta på investeringen enligt 1 mom. 4 punkten sämre företrädesrätt än bankens övriga förbindelser men bättre rätt än aktier, andelar, placeringsandelar eller grundfundsandelar.

Banken skall ansöka om bankinspektionens godkännande för villkoren för en kapitalinvestering innan kapitalinvesteringen emitteras, för att investeringen skall kunna hänföras till det primära egna kapitalet och antecknas i bokföringen som bundet eget kapital.

En kapitalinvestering är enligt 3 mom. bokföringsmässigt bundet eget kapital. Den får användas för täckande av en i bokslutet fastställd förlust endast om det fria egna kapitalet och reservfonden först har använts för att täcka förluster. För att kapitalinvesteringen skall kunna användas för täckande av förluster förutsätts dessutom att aktiekapitalet, andelskapitalet eller tilläggsandelskapitalet eller, om de har använts, placeringsandelskapitalet eller grundfonden samtidigt nedsätts i samma mån som kapitalinvesteringen, om inte annat följer av kapitalinvesteringens villkor. I villkoren för kapitalinvesteringen kan dessutom bestämmas att de reserveringar som gjorts i bankens bokföring skall upplösas i bokslutet innan förlusterna täcks med kapitalinvesteringen. Har kapitalinvesteringen använts för att täcka förluster, får de vinstmedel som senare inflyter till banken och reservfonden, utöver vad som annars stadgas i lag, användas för ökande av kapitalinvesteringens värde i bankens bokföring med högst det belopp av kapitalinvesteringen som har använts för täckandet av

förlusterna. Har kapitalinvesteringen använts för att täcka förluster eller har dess värde på nytt ökat, skall en anteckning om detta göras i det kapitalbevis som utfärdas över investeringen. Emitterar banken sådana kapitalbevis vilkas nominella värde efter att förlusterna har täckts enligt villkoren för investeringen på nytt skall ökas med ett belopp motsvarande de täckta förlusterna med hjälp av de vinstmedel som senare inflyter eller av reservfonden innan dessa poster används till någonting annat, skall i bankens bolagsordning eller stadgar finnas ett omnämnande av att vinstmedlen och reservfonden skall användas för ett sådant ändamål före annan i lag och bolagsordning eller stadgar tillåten användning av vinstmedel och reservfond.

En kapitalinvestering kan enligt 4 mom. förenas med villkor som gäller utbyte av investeringen mot bankens aktier eller andels- och tilläggsandelsbetalningar, placeringsandelar eller grundfundsandelar. Härvid iakttas i tillämpliga delar vad som i lagen om aktiebolag, lagen om andelslag och sparbankslagen stadgas om konvertibla skuldebrevslån. Om emittering av sådana kapitalbevis till vilka hör den nämnda utbytesrätten eller om utfärdande av fullmakt som berättigar därtill skall således beslutas vid bolagsstämman eller vid en andelsbanks eller principalernas möte. Ett beslut om befullmäktigande, det belopp som mottagits i form av en kapitalinvestering, utbytesrätt och ett genomfört utbyte skall anmälas för registrering på det sätt som stadgas i lagen om aktiebolag, lagen om andelslag och sparbankslagen. Efter som utbytesrätten för kapitalinvesteringar oftast är avsedd endast att vid behov garantera bestämmanderätt för investeraren i banken, kan utbytestiden i allmänhet inte definieras exakt. Utbytestiden kan således i villkoren för kapitalinvesteringen anknytas t.ex. till någon omständighet som hör samman med emittentens framtida ekonomiska läge, t.ex. underskrifande av soliditetsgränsen eller oförmåga att betala ränta. Om tidpunkten då utbytet inleds eller avslutas av denna orsak inte kan fastställas på förhand, skall i registret antecknas under vilka förutsättningar ett utbyte kan ske.

Över en kapitalinvestering skall utfärdas ett skriftligt kapitalbevis, som skall vara ställt till viss man. På överlåtelse och pantsättande av

kapitalbevis tillämpas stadgandena om löpande skuldebrev i 13, 14 och 22 §§ lagen om skuldebrev, om inte överföringsmöjligheten har begränsats i kapitalbevisets villkor. Av kapitalbeviset skall framgå investeringens nominella värde. Har kapitalinvesteringens värde i bankens bokföring nedsatts till följd av täckande av förluster eller därefter ökat genom överföring från det fria egna kapitalet eller reservfonden, skall det förändrade nominella värdet ofördröjligen införas i kapitalbeviset.

1.2. Lag om ändring av affärsbankslagen

Enligt gällande 16 § 1 mom. får på en affärsbanks bolagsstämma ingen rösta med mera än en tjungondedel av det på stämman företrädde röstetalet, om inte finansministeriet av särskilda skäl medger undantag. Stadgandet föreslås bli upphävt.

18 §. I 12 kap. 4 § 2 och 3 mom. lagen om aktiebolag stadgas om en minoritets rätt att kräva minoritetsdividendutdelning. En aktieägare med en tiondedel eller i bolagsordningen bestämd mindre del av samtliga aktier har rätt att yrka att minst hälften av årsnettovinsten skall utdelas som dividend. I paragrafen stadgas att denna rätt som gäller minoritetsaktieägare inte gäller affärsbanker.

1.3. Lag om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

18 §. I paragrafen stadgas att ränta på en kapitalinvestering som avses i 24 a § lagen om depositionsbankernas verksamhet är avdragbar utgift vid bankens beskattning. Avdragsgillheten gäller endast räntor som betalats till staten eller statens säkerhetsfond.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart de har antagits och blivit stadfästa, dock senast den 1 november 1992.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av lagen om depositionsbankernas verksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till lagen den 28 december 1990 om depositionsbankernas verksamhet (1268/90) en ny 24 a § som följer:

24 a §

Till depositionsbankens primära egna kapital hänförs, utöver de poster som avses i 24 §, en kapitalinvestering som uppfyller följande villkor:

1) För investeringen får inte ställas säkerhet och den får inte heller sägas upp.

2) Investeringen får återbetalas endast med bankspektionens tillstånd och under förutsättning att banken eller, om banken är moderbank, koncernens soliditet inte sjunker under den gräns som anges i 29 §.

3) På investeringen får betalas ränta endast i den mån bankens eller, om banken är moderbank, koncernens utdelningsbara vinstmedel eller i 40 § sparbankslagen avsedda vinstmedel förslår.

4) Om banken upplöses eller går i konkurs har investeringens kapital och obetald ränta på investeringen sämre företrädesrätt än bankens övriga förbindelser men bättre rätt än aktier, andelar, placeringsandelar eller grundfundsandelar.

Bankinspektionens godkännande skall sökas för villkoren för en kapitalinvestering.

En kapitalinvestering antecknas i bankens balansräkning som en separat post av det bundna egna kapitalet. Den får användas för täckande av en sådan förlust för vilken det fria egna kapitalet och reservfonden inte förslår. Om inte annat följer av kapitalinvesteringens villkor, användningen av en kapitalinvestering

för täckande av en förlust förutsätter att aktiekapitalet, andelskapitalet eller tilläggsandelskapitalet eller, om de har använts, placeringsandelskapitalet eller grundfonden på motsvarande sätt nedsatts i samma mån. Vinstmedlen och reservfonden får, utöver vad som annars stadgas i lag, användas för att öka kapitalinvesteringens värde med högst det belopp med vilket kapitalinvesteringens värde under tidigare räkenskapsperioder har nedsatts för täckande av förluster.

Till en kapitalinvestering kan anknytas rätt att byta ut investeringen mot bankens aktier, andels- och tilläggsandelsbetalningar, placeringsandelar eller grundfundsandelar. Härvid iakttas i tillämpliga delar stadgandena om konvertibla skuldebrevslån i lagen om aktiebolag (734/78), lagen om andelslag (247/54) och sparbankslagen.

Över kapitalinvesteringen skall utfärdas ett kapitalbevis som är ställt till viss man. Om inte annat följer av kapitalbevisets villkor, tillämpas på överlåtelse och pantsättande av kapitalbevis vad som i 13, 14 och 22 §§ lagen om skuldebrev (622/47) stadgas om löpande skuldebrev. Har kapitalinvesteringens värde i bankens bokföring nedsatts eller ökats, skall kapitalbevisets nominella värde på motsvarande sätt ändras och anteckning om detta ofördröjligen göras i kapitalbeviset.

Denna lag träder i kraft den

199 .

2.

Lag

om ändring av affärsbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs 16 § 1 mom. affärsbankslagen av den 28 december 1990 (1269/90) och
ändras 18 § som följer:

18 § Stadgandena i 12 kap. 4 § 2 och 3 mom. samt 7 § lagen om aktiebolag tillämpas inte på affärsbanker.	Denna lag träder i kraft den 199 .
--	--

3.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till 18 § lagen den 24 juni 1968 om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/68)
en ny 4 punkt som följer:

18 § Avdragbara utgifter äro även:	talinvestering som har betalats till staten eller statens säkerhetsfond.
--	--

4) sådan ränta på en i 24 a § lagen om depositionsbankernas verksamhet avsedd kapi-	Denna lag träder i kraft den 199 .
--	--

Helsingfors den 21 augusti 1992

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Finansminister *Iiro Viinanen*

2.

Lag
om ändring av affärsbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs 16 § 1 mom. affärsbankslagen av den 28 december 1990 (1269/90) och
ändras 18 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

16 §
På en affärsbanks bolagsstämma får ingen (1 mom. upphävs)
rösta med mera än en tjugonedel av det på
stämman företrädde röstetalet, om inte finans-
ministeriet av särskilda skäl medger undantag.

18 §
Stadgandena i 12 kap. 7 § lagen om aktiebo-
lag tillämpas inte på affärsbanker.

18 §
Stadgandena i 12 kap. 4 § 2 och 3 mom. samt
7 § lagen om aktiebolag tillämpas inte på
affärsbanker.

Denna lag träder i kraft den
199 .

3.

Lag
om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 18 § lagen den 24 juni 1968 om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/68)
en ny 4 punkt som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

18 §
Avdragbara utgifter äro även:

18 §
Avdragbara utgifter äro även:

4) sådan ränta på en i 24 a § lagen om
depositionsbankernas verksamhet avsedd kapita-
linvestering som har betalats till staten eller
statens säkerhetsfond.

Denna lag träder i kraft den
199 .